

DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-57-91>

УДК 330.3:656

Вовк Ольга Миколаївна

доктор економічних наук, професор,
Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1680-1959>

Olha Vovk

National Technical University of Ukraine
“Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute”

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ МОДЕРНІЗАЦІЙНОЇ КОНЦЕПЦІЇ У ПРОСТОРОВО-ІННОВАЦІЙНОМУ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ

THEORETICAL AND METHODOLOGICAL BASES FOR IMPLEMENTING THE MODERNISATION CONCEPT IN THE SPATIAL AND INNOVATIVE DEVELOPMENT OF ECONOMIC SYSTEMS

Анотація. Відновлення економічних систем на засадах концепції модернізації передбачає системну перебудову економічного простору з урахуванням сучасних технологічних, екологічних, цифрових та безпекових викликів. Тому метою дослідження є визначення особливостей просторового розвитку національної економіки в умовах модернізаційного відновлення для стратегування процесів відбудови. Для виявлення пріоритетних напрямів відбудови та обґрунтування стратегічних орієнтирів просторового розвитку проведено аналітику економічних втрат та вартості руйнувань у інфраструктурній сфері внаслідок війни. Імплементація модернізаційної моделі до стратегізації розвитку інфраструктурної сфери постає критично важливою, адже передбачає не лише ліквідацію руйнувань, а й фундаментальне оновлення системи управління, цифрову трансформацію, інтеграцію з європейською інфраструктурою та підвищення конкурентоспроможності української економіки на глобальному рівні. Авторкою описано ключові стратегічні орієнтири імплементації концепції модернізаційного розвитку інфраструктурної сфери у глобальному економічному просторі, що поєднує інноваційність, сталість, ефективність та безпеку. Перспективи просторової відбудови інфраструктурної сфери економіки України базуються на результативних механізмах проведення реформ, залучення інвестицій, реалізації приватно-державного партнерства, впровадження інновацій та європейських норм і стандартів у розвитку транспортної галузі.

Ключові слова: модернізація, сталий розвиток, безпека, трансформація, просторово-інноваційний розвиток, управління, стратегія, відновлення, інноваційні рішення, цифровізація, інвестиції, інновації, відбудова, інфраструктурна сфера.

Summary. The recovery of economic systems based on the concept of modernisation involves a systematic restructuring of the economic space, taking into account contemporary technological, environmental, digital and security challenges. Therefore, the aim of the research is to identify the peculiarities of the spatial development of the national economy in the context of modernisation and recovery in order to strategise the reconstruction processes. The modernisation concept, which synthesises elements of classical economic development theory with innovative and inclusive approaches to management, opens up new prospects for the formation of an effective system capable of responding to the modern challenges of spatial transformation. In order to identify priority areas for reconstruction and justify strategic guidelines for spatial development, an analysis of economic losses and the cost of damage to infrastructure as a result of the war was carried out. Thus, significant direct economic losses associated with the large-scale destruction of transport infrastructure were suffered by roads, bridges, railways, seaports and airports, and indirect losses in the industry have reached global proportions due to the long-term blockade of sea routes and Ukraine's loss of competitive position in world markets, which has led to a decline in freight traffic. The implementation of the modernisation model for the strategic development of the infrastructure sector is critically important, as it involves not only the elimination of damage, but also a fundamental overhaul of the management system, digital transformation, integration with European infrastructure and an increase in the competitiveness of the

Ukrainian economy at the global level. The author describes the key strategic guidelines for implementing the concept of modernisation development of the infrastructure sector in the global economic space, combining innovation, sustainability, efficiency and security. The prospects for the spatial recovery of Ukraine's economic infrastructure are based on effective mechanisms for reform, attracting investment, implementing public-private partnerships, introducing innovations and European norms and standards in the development of the transport sector.

Keywords: modernisation, sustainable development, security, transformation, spatial and innovative development, management, strategy, recovery, innovative solutions, digitalisation, investment, innovation, reconstruction, infrastructure sector.

Постановка проблеми. У сучасних умовах трансформації світової економіки, викликаних глобальними кризами, технологічними проривами та геополітичними зрушеннями, особливу актуальність набуває питання просторового розвитку стратегічно важливих галузей національної економіки, зокрема транспортного сектору інфраструктурної сфери. Інфраструктурна сфера відіграє ключову роль у забезпеченні економічної безпеки держави, логістичної стійкості, інтеграції України в європейський простір, а також у підтримці мобільності населення та товарів в умовах воєнного та повоєнного періодів. У таких умовах зростає потреба у формуванні нової концептуальної основи розвитку галузі, що базуватиметься на засадах модернізації – поєднання інноваційного переосмислення класичних принципів економічного розвитку з урахуванням сучасних соціально-економічних, технологічних та безпекових факторів. Такий підхід сприятиме не лише оновленню інфраструктури, а й підвищенню її конкурентоспроможності, сталості та здатності до адаптації в умовах динамічності зовнішнього середовища. Таким чином, актуальність дослідження зумовлена потребою формування сучасної парадигми розвитку інфраструктурної сфери національної економіки, що базується на засадах модернізації як відповіді на комплекс внутрішніх та зовнішніх викликів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика просторового розвитку інфраструктурної сфери в умовах сучасних кризових викликів і нестабільності знаходить своє відображення в працях таких науковців як Білік В.В. [1], Бойченко М.В. [2], Даніл'ян В.О. [3], Панченко В.В. [6], Приймак В.О. [7], Чаркіна Т.Ю. [12], Шевченко Р. Б. [13] та ін.

Проте, подальше дослідження означеної проблематики є надзвичайно актуальним з огляду на постійно змінювані виклики економічного середовища, зокрема пов'язані з безпековими загрозами, економічною нестабільністю, цифровою трансформацією та зростаючими екологічними вимогами.

Метою статті є дослідження особливостей просторового розвитку національної економіки в умовах модернізаційного відновлення для стратегування процесів відбудови.

Виклад основного матеріалу дослідження. Світові просторові виклики трансформації економічного простору, викликані як внутрішніми, так

і глобальними факторами, провокують наукові завдання та потреба у парадигмальному переосмисленні усталених підходів до просторового розвитку, особливо – інфраструктурного сектору, як ключового елемента економічної системи. У цьому контексті імплементація модернізаційної концепції виступає інноваційним теоретико-методичним орієнтиром, що дозволяє поєднати принципи сталого розвитку, цифровізації, безпеки та соціальної ефективності. Застосування модернізаційних підходів у обґрунтуванні стратегічних векторів трансформації інфраструктурного сектору передбачає не лише технічне оновлення, а й глибоку структурну трансформацію, спрямовану на підвищення конкурентоспроможності транспортної, логістичної, енергетичної та інших галузей, їх адаптивність до зовнішніх викликів та здатність до інтеграції у глобальні ланцюги постачання і споживання. У цьому контексті особливу актуальність набуває аналіз впливу зовнішніх деструктивних факторів на функціонування інфраструктурної системи та визначення ефективних механізмів її модернізації з урахуванням нових викликів.

Поряд з тим, повномасштабне вторгнення РФ до України спричинило катастрофічні наслідки як в межах національної економіки, так і в просторових масштабах світової транспортно-логічної, торгівельної систем. Загальні прямі втрати в цій сфері лише українською транспортною галуззю вже перевищують \$38,5 млрд, що свідчить про її надзвичайну вразливість і водночас стратегічне значення. Авіаційні, залізничні та дорожні об'єкти стали однією з головних цілей ворожих атак, оскільки виконують критичну функцію не лише в обороні, а й у забезпеченні евакуації, перевезенні гуманітарної допомоги та підтримці економічної життєздатності регіонів. Масштаби руйнувань, зокрема пошкодження понад 700 км залізничних колій, втрата десятків тисяч одиниць транспорту, комунального та приватного майна, свідчать про значні збитки (рис. 1). У таких умовах постає об'єктивна потреба не лише у фізичному відновленні транспортної системи, а й у її якісній трансформації на засадах модернізації – тобто створення інноваційної, адаптивної та стійкої моделі розвитку галузі, здатної відповідати викликам часу та забезпечувати стратегічну безпеку і сталий розвиток в умовах післявоєнного відновлення.

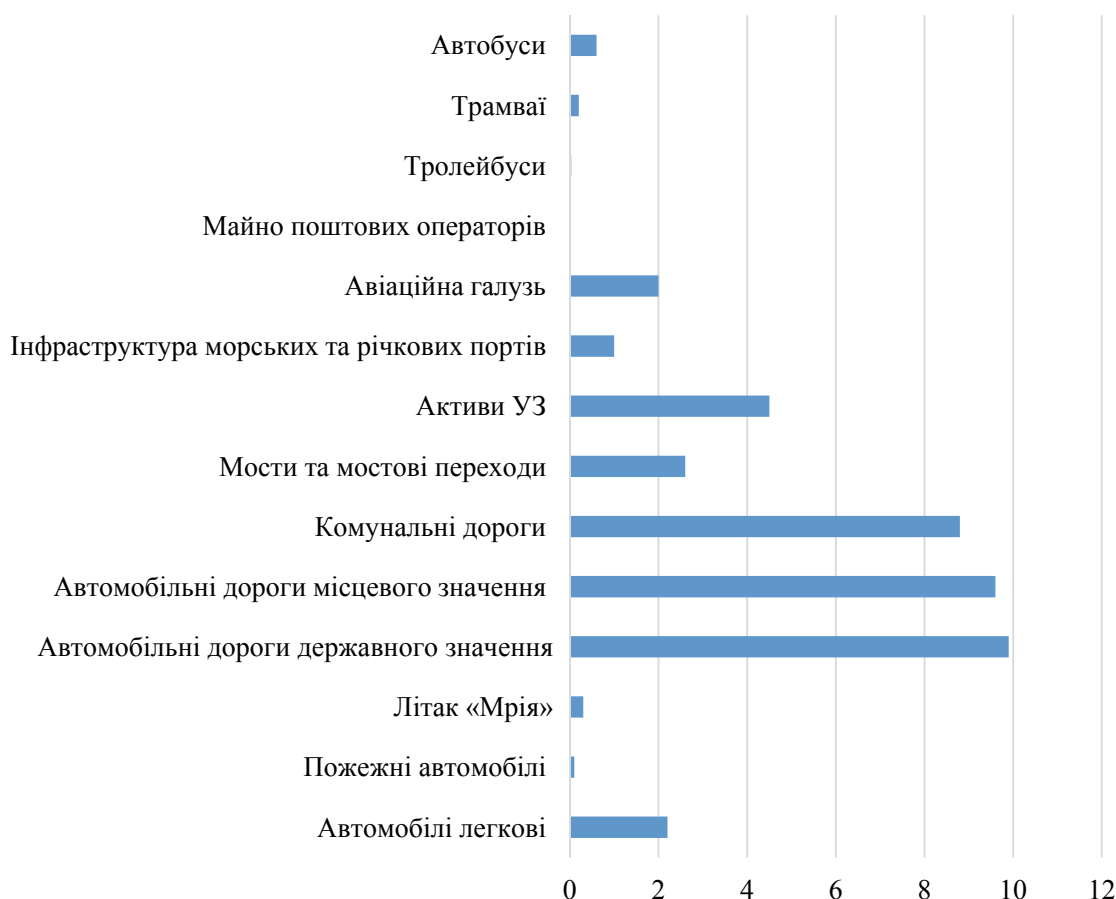

Рис. 1. Прямі втрати транспортної інфраструктури внаслідок повномасштабної війни за 2022–2024 рр., \$ млрд

Джерело: складено авторами за даними [4]

Повномасштабне вторгнення спричинило безпрецедентну кризу в транспортній сфері, що вимагає ґрунтовного перегляду підходів до її відновлення та розвитку. Суттєві прямі втрати, пов'язані з масштабним руйнуванням транспортної інфраструктури – автомобільних шляхів, мостів, залізничних колій, морських портів та аеропортів. Тимчасова втрата контролю за ключовими логістичними вузлами, а саме порти Маріуполя та Херсона, призвела до обмеження експортно-імпортного потенціалу країни та втрати Україною позицій на світових ринках. Їх глобальної перебудови. Ускладнення ланцюгів постачання, зупинка роботи низки транспортних операторів та вимушене переміщення мільйонів громадян додатково посилили навантаження на залізничні та автомобільні мережі. Непрямі наслідки війни, включаючи дестабілізацію торгівлі, втрату інвестиційної привабливості, дефіцит фінансових ресурсів та загальне переорієнтування економіки на військові потреби, загострили потребу в комплексному реформуванні транспортного сектору [12]. У цьому контексті реалізація модернізаційної моделі розвитку транспортної галузі постає кри-

тично важливою, адже передбачає не лише ліквідацію руйнувань, а й фундаментальне оновлення системи управління, цифрову трансформацію, інтеграцію з європейською інфраструктурою та підвищення конкурентоспроможності українського транспорту на глобальному рівні. Саме такий підхід здатний забезпечити стратегічну стійкість, інноваційну динаміку та економічну ефективність галузі у післявоєнний період.

Такий підхід відповідає стратегічному баченню, закладеному у Національній транспортній стратегії України на період до 2030 року [8], яка передбачає формування сталої, безпечної, інноваційної та інтегрованої в європейський простір транспортної системи. Особливої уваги набуває Операційний план реалізації цієї стратегії на 2025–2027 роки, в якому наголошується на необхідності цифровізації, декарбонізації транспорту, розвитку мультимодальних перевезень, відновленні критичної інфраструктури та зміцненні інституційного потенціалу.

Цифровізація нині стала скрізним фактором трансформації всіх сфер суспільного та економічного життя, і транспортна галузь не є винятком.

Впровадження цифрових рішень є необхідною умовою реалізації модернізаційної концепції, оскільки дозволяє забезпечити ефективну координацію перевезень, зниження логістичних витрат та прискорення транспортних операцій. Системна цифрова трансформація транспорту відкриває нові можливості для інтеграції у глобальні ланцюги постачання та створює умови для подальшого розвитку. Застосування сучасних цифрових технологій на всіх етапах транспортування сприяє злагодженій роботі транспортної системи, підвищенню рівня обслуговування, комфорту пасажирів та якості логістичних послуг [3, с. 168]. У цьому контексті цифровізація постає не лише як технічне оновлення, а як ключовий стратегічний напрямок модернізаційного оновлення галузі в умовах післявоєнного відновлення та адаптації до нових глобальних викликів.

Особливої уваги набуває також використання кращих міжнародних практик у сфері транспортно-логістичних послуг. Для забезпечення високої конкурентоспроможності та інтеграції України в міжнародний ринок перевезень необхідно орієнтуватися на стандарти Європейського Союзу, зокрема в частині модернізації інфраструктури, оптимізації прикордонних процедур та забезпечення прозорості та відповідальності в управлінні галуззю. Комплексне удосконалення роботи всіх видів транспорту через розвиток мультимодальних перевезень, технологічну сумісність логістичних систем, а також правову гармонізацію із законодавством ЄС – це ключові умови ефективної реалізації потенціалу України як транзитної держави [6, с. 120]. Впровадження інноваційних моделей управління транспортними потоками, участь у міжнародних інфраструктурних проєктах та поступова лібералізація транспортного ринку будуть сприяти не лише розширенню економічних можливостей для перевізників та споживачів, а й формуванню основи для довгострокового економічного зростання країни за рахунок збільшення обсягів міжнародних перевезень та підвищення якості логістичних послуг.

Виходячи із вище означеного, в умовах післякризового розвитку та глобальної нестабільності перед транспортною галуззю України постає завдання не лише фізичного відновлення зруйнованої інфраструктури, а й її трансформації на принципово нових засадах. Модернізаційне відновлення передбачає системну перебудову галузі з урахуванням сучасних технологічних, екологічних, цифрових та безпекових викликів. У цьому контексті стратегічні орієнтири мають визначатися не лише з позицій короткострокових потреб, а й у межах довгострокової візії сталого, інноваційного та інтегрованого розвитку. Виокремлені стратегічні орієнтири модернізаційного розвитку

транспортної галузі формують нову парадигму, що поєднує інноваційність, сталість, ефективність та безпеку (рис. 2). Їх реалізація вимагає системної політики, міжгалузевої координації, політичної волі та залучення всіх ключових стейкхолдерів – держави, бізнесу, науковців та громадянського суспільства.

Транспортна галузь України, як одна з ключових ланок національної економіки, нині переживає серйозні виклики, пов'язані з повномасштабною війною, руйнуванням інфраструктури та зміною логістичних маршрутів. При складних обставинах сектор не тільки зберігає свою стійкість, а й демонструє прагнення до трансформації та розвитку. В умовах безпрецедентних випробувань формується нова стратегія розвитку транспортної системи, в якій центральне місце займають реформування, залучення інвестицій, розвиток державно-приватного партнерства, модернізація залізничного транспорту та цифровізація процесів.

Перспективи розвитку транспортної галузі України в умовах війни та післявоєнного відновлення формуються під впливом кількох ключових напрямів та є предметом для обговорення різних груп стейкхолдерів [5]. Насамперед йдеться про необхідність глибокого реформування транспортної системи, зокрема через оновлення нормативно-правової бази, модернізацію управлінських підходів та підвищення ефективності використання наявних ресурсів. Ці зміни мають створити сприятливе середовище для реалізації стратегічних інфраструктурних проєктів.

Однією з базових умов для цього є активне залучення інвестицій, особливо з боку міжнародних партнерів та фінансових організацій. Інвестиційна підтримка дозволить не лише відновити зруйновані об'єкти, а й побудувати нові, технологічно сучасні логістичні вузли, які відповідатимуть європейським стандартам. Важливим кроком у цьому напрямі є розвиток державно-приватного партнерства, що дає змогу об'єднати ресурси держави та бізнесу для досягнення синергії у впровадженні інноваційних рішень.

Особливу увагу слід приділити модернізації залізничного транспорту як основи транспортної системи країни. Його переоснащення, оптимізація вантажних та пасажирських перевезень дозволять підвищити мобільність населення, прискорити відновлення економіки та посилити транзитний потенціал України. У тісному зв'язку з цим перебуває і процес цифровізації транспортної галузі – з впровадження цифрових платформ, автоматизованих систем управління та електронного документообігу сприятиме прозорості, зменшенню корупційних ризиків та підвищенню конкурентоспроможності [9].

Таким чином, перспективи транспортної галузі України формуються як результат комплексного

Рисунок 2 – Стратегічні орієнтири розвитку транспортної галузі в умовах модернізаційного відновлення

Джерело: розроблено автором на основі [1; 2; 7; 10–14]

підходу, в основі якого – реформи, інвестиції, партнерство, інновації та орієнтація на європейські стандарти. Їхня реалізація стане запорукою не лише відбудови інфраструктури, а й стратегічного розвитку транспортної системи як рушія економічного зростання у післявоєнний період.

Висновки. У сучасних умовах глобальних трансформацій, викликаних як зовнішніми, так і внутрішніми факторами, розвиток транспортної галузі потребує глибокої теоретичної переоцінки та практичного переосмислення стратегічних орієнтирів. Модернізаційна концепція, яка синтезує

елементи класичної теорії економічного розвитку з інноваційними та інклюзивними підходами до управління, відкриває нові перспективи формування ефективної транспортної системи, здатної відповідати сучасним викликам. Запровадження принципів модернізації у транспортній галузі передбачає не лише оновлення фізичної інфраструктури, а й глибоку трансформацію інституційного середовища, цифровізацію логістичних процесів, підвищення рівня екологічної безпеки, а також впровадження нових моделей управління з урахуванням регіональної специфіки та міжнародного досвіду. Суттєвим фактором ефективної імплементації є синергія між державними, приватними та громадськими інституціями.

Розвиток транспортної галузі в умовах модернізації неможливий без врахування принципів сталого розвитку в контексті забезпечення балансу між економічною ефективністю, соціальною справедливістю та екологічною безпекою. Відповідно, успішна реалізація модернізаційної моделі розвитку потребує науково обґрунтованих

підходів до формування політик державного регулювання, включаючи адаптивні макроекономічні інструменти, стимулювання інновацій, інвестицій у «зелену» інфраструктуру та цифрову логістику, що, у свою чергу, має забезпечити підвищення конкурентоспроможності національної транспортної системи на глобальному рівні.

Ключовим завданням стає формування нової управлінської культури у транспортній сфері – заснованої на відкритості, аналітичності, відповідальності та стратегіях випереджального розвитку. Імплементація модернізаційної концепції здатна надати імпульс до утвердження інноваційно-орієнтованої моделі функціонування транспортної галузі, яка буде відповідати сучасним потребам суспільства та економіки.

Таким чином, розвиток транспортної галузі в умовах модернізації має розглядатися як складова системної трансформації, адже це не просто технічне оновлення, а глибокий перехід до нової парадигми мислення, планування та управління, що відповідає викликам часу.

Список використаних джерел:

1. Білік В. В., Гавриков Д. В. Тенденції інноваційного розвитку вітчизняних автотранспортних підприємств в умовах кризових викликів і нестабільності. *Економічний вісник Дніпровської політехніки*. 2025. №1. С. 157–165. DOI: <https://doi.org/10.33271/ebdut/89.157> (дата звернення: 01.08.2025).
2. Бойченко М. В. Відновлення та розвиток транспортної інфраструктури у повоєнний період. *Економічний вісник Донбасу*. 2023. № 3(73). С. 132–137. DOI: [https://doi.org/10.12958/1817-3772-2023-3\(73\)-132-137](https://doi.org/10.12958/1817-3772-2023-3(73)-132-137) (дата звернення: 01.08.2025).
3. Даніл'ян В.О., Масан В.В., Сидорець Д.П. Цифровий розвиток залізничного транспорту в умовах глобальних перспектив та викликів. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2023. № 83. С. 165–170. DOI: <https://doi.org/10.18664/btie.83.300193> (дата звернення: 01.08.2025).
4. Звіт про прямі збитки інфраструктури від руйнувань внаслідок військової агресії росії проти України станом на листопад 2024 року. URL: https://kse.ua/wp-content/uploads/2025/02/KSE_Damages_Report-November-2024-UA.pdf (дата звернення: 01.08.2025).
5. Інфраструктурний день 2024. Європейська Бізнес Асоціація. URL: <https://eba.com.ua/photogallery/infrastrukturnyj-den-2024/> (дата звернення: 01.08.2025).
6. Панченко В.В. Розвиток міжнародної транспортної сфери крізь призму реалізації транспортної стратегії в Україні. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2023. №13. С. 118–120. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-12/26> (дата звернення: 01.08.2025).
7. Приймак В.О. Ключові завдання повоєнного відновлення громадського електротранспорту України. *Бізнес-навігатор*. 2024. Випуск 4 (77). С. 223–226. DOI: <https://doi.org/10.32782/business-navigator.77-39> (дата звернення: 01.08.2025).
8. Про схвалення Національної транспортної стратегії України на період до 2030 року та затвердження операційного плану заходів з її реалізації у 2025–2027 роках: постанова Кабінету Міністрів України від 27.12.2024 р. № 1550. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1550-2024-%D0%BFno.Text> (дата звернення: 01.08.2025).
9. Транспортна галузь: поточний стан, виклики та перспективи розвитку / Європейська Бізнес Асоціація. URL: <https://eba.com.ua/transportna-galuz-potochnyj-stand-vyklyky-ta-perspektyvy-rozvytku/> (дата звернення: 01.08.2025).
10. Фалович В., Фалович Н., Шевчук О., Якимишин Л. Інтеграція вітчизняної транспортної інфраструктури в глобальну логістичну систему. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic sciences*. 2025. № 2. С. 254–259. DOI: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-340-41> (дата звернення: 01.08.2025).
11. Вовк О.М., Ковальчук А.М., Сафонік Н.П. Проектування векторів відновлення інфраструктури вантажних перевезень. *Наукові інновації та передові технології, Серія «Економіка»*. № 7(21). 2023. С. 219–232. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2023-7\(21\)-219-232](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2023-7(21)-219-232) (дата звернення: 01.08.2025).
12. Чаркіна Т. Ю., Задоя В. О., Юрчик О. А. Сучасний стан та перспективи розвитку відновлення і розбудови транспортної інфраструктури в Україні. *Агросвіт*. 2024. № 6. С. 103–112. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6792.2024.6.103> (дата звернення: 01.08.2025).
13. Шевченко Р. Б., Іващенко Т. О. Стагнація транспортної галузі України як результат системних соціальних потрясінь. *Проблеми сучасних трансформацій. Серія: економіка та управління*. 2024. № 11. DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5738-2024-11-03-07> (дата звернення: 01.08.2025).

References:

1. Bilik V. V., Havrykov D. V. (2025). Tendentsii innovatsijnoho rozvytku vitchyznianykh avtotransportnykh pidpriemstv v umovakh kryzovykh vyklykiv i nestabil'nosti [Trends in the innovative development of domestic motor transport enterprises in conditions of crisis challenges and instability]. *Ekonomichnyj visnyk Dniprovs'koi politekhniki*. no. 1. pp. 157–165. DOI: <https://doi.org/10.33271/ebdut/89.157> (in Ukrainian)
2. Bojchenko M. V. (2023). Vidnovlennia ta rozvytok transportnoi infrastruktury u povoiennyj period [Restoration and development of transport infrastructure in the post-war period]. *Ekonomichnyj visnyk Donbasu*. no. (73). pp. 132–137. DOI: [https://doi.org/10.12958/1817-3772-2023-3\(73\)-132-137](https://doi.org/10.12958/1817-3772-2023-3(73)-132-137) (in Ukrainian)
3. Danil'ian V. O., Masan V. V., Sydorets D. P. (2023). Tsyfrovij rozvytok zaliznychnoho transportu v umovakh hlobal'nykh perspektiv ta vyklykiv [Digital development of railway transport in the context of global prospects and challenges]. *Visnyk ekonomiky transportu i promyslovosti*. no. 83. pp. 165–170. DOI: <https://doi.org/10.18664/btie.83.300193> (in Ukrainian)
4. *Zvit pro priami zbytky infrastruktury vid rujnuvan' vnaslidok vijs'kovoï ahresii rosii proty Ukrainy stanom na lystopad 2024 roku*. [Report on direct damage to infrastructure from destruction as a result of Russia's military aggression against Ukraine as of November 2024.]. Available at: https://kse.ua/wp-content/uploads/2025/02/KSE_Damages_Report-November-2024-UA.pdf (in Ukrainian)
5. *Infrastrukturnyj den 2024. Yevropejs'ka Biznes Asotsiatsiia* [Infrastructure Day 2024. European Business Association]. Available at: <https://eba.com.ua/photogallery/infrastrukturnyj-den-2024/> (in Ukrainian)
6. Panchenko V. V. (2023). Rozvytok mizhnarodnoi transportnoi sfery kriz' pryzmu realizatsii transportnoi stratehii v Ukraini [Development of the international transport sector through the prism of the implementation of the transport strategy in Ukraine]. *Yurydychnyj naukovyj elektronnyj zhurnal*. no. 13. pp. 118–120. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-12/26> (in Ukrainian)
7. Pryjmak V. O. (2024). Kliuchovi zavdannia povoiennoho vidnovlennia hromads'koho elektrotransportu Ukrainy [Key tasks of the post-war restoration of public electric transport in Ukraine]. *Biznes-navihator*. Vol 4 (77). pp. 223–226. DOI: <https://doi.org/10.32782/business-navigator.77-39> (in Ukrainian)
8. *Pro skhvalennia Natsional'noi transportnoi stratehii Ukrainy na period do 2030 roku ta zatverdzhennia operatsijnoho planu zakhodiv z ii realizatsii u 2025–2027 rokakh: postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 27.12.2024 r. № 1550*. [On approval of the National Transport Strategy of Ukraine for the period until 2030 and approval of the operational plan of measures for its implementation in 2025-2027: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated 27.12.2024 No. 1550]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1550-2024-%D0%BFno.Text> (in Ukrainian)
9. *Transportna haluz': potochnyj stan, vyklyky ta perspektivy rozvytku / Yevropejs'ka Biznes Asotsiatsiia* [Transport industry: current state, challenges and development prospects / European Business Association]. Available at: <https://eba.com.ua/transportna-galuz-potochnyj-stan-vyklyky-ta-perspektivy-rozvytku/> (in Ukrainian)
10. Falovych V., Falovych N., Shevchuk O., Yakymyshyn L. (2025). Intehratsiia vitchyznianoï transportnoi infrastruktury v hlobal'nu lohistychnu systemu [Integration of domestic transport infrastructure into the global logistics system]. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic sciences*. no.2. pp. 254–259. DOI: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-340-41> (in Ukrainian)
11. Vovk O. M., Kovalchuk A. M., Safonik N. P. (2023). Proiektuvannia vektoriv vidnovlennia infrastruktury vantazhnykh perevezhen [Designing vectors for the restoration of freight transport infrastructure]. *Naukovi innovatsii ta peredovi tekhnolohii, Seriia "Ekonomika"*. no. 7(21). pp. 219–232. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2023-7\(21\)-219-232](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2023-7(21)-219-232) (in Ukrainian)
12. Charkina T. Yu., Zadoia V. O., Yurchyk O. A. (2024). Suchasnyj stan ta perspektivy rozvytku vidnovlennia i rozbudovy transportnoi infrastruktury v Ukraini [Current state and prospects for the development of the restoration and development of transport infrastructure in Ukraine]. *Ahrosvit*. no. 6. pp. 103–112. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6792.2024.6.103> (in Ukrainian)
13. Shevchenko R. B., Ivaschenko T. O. (2024). Sahnatsiia transportnoi haluzi Ukrainy iak rezul'tat systemnykh sotsial'nykh potriasin [Stagnation of the transport industry of Ukraine as a result of systemic social upheavals]. *Problemy suchasnykh transformatsij. Seriia: ekonomika ta upravlinnia*. no. 11. DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5738-2024-11-03-07> (in Ukrainian)

Стаття надійшла до редакції 12.12.2025